

Folketingets Finansudvalg

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K
Telefon 72 28 24 00
Fax 72 28 24 01
oim@oim.dk
www.oim.dk

Sagsnr.
2014-13404

Doknr.
209223

Dato
06-03-2014

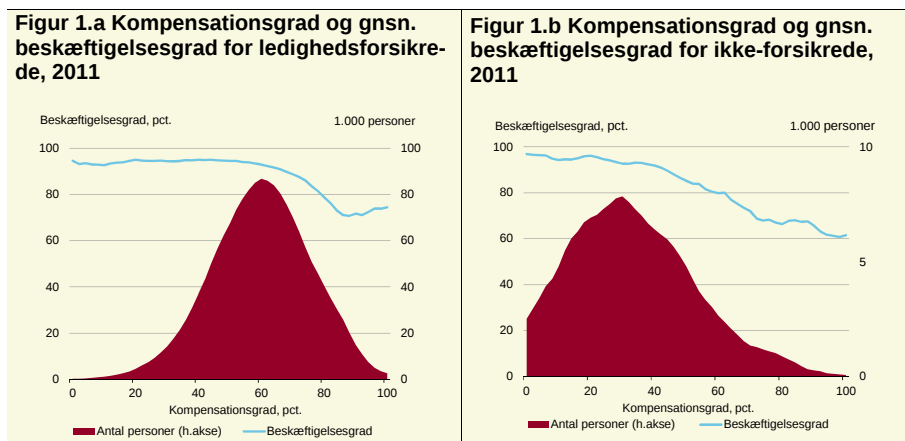
Folketingets Finansudvalg har d. 7. februar 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 154 (alm. del) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Joachim B. Olsen (LA).

Spørgsmål:

"Vil ministeren belyse sammenhængen mellem økonomiske incitamenter til beskæftigelse og beskæftigelsesgrad ved at opdatere figur 7.2a og figur 7.2b fra Finansministeriets publikation "Fordeling og Incitamenter 2004" med de nyeste tilgængelige tal?"

Svar:

Figur 1a og 1b viser den efterspurgte opdatering af de nævnte figurer.

Anm.: Nettokompensationsgrader, dvs. den disponible indkomst som modtages af overførselsindkomstopgjort i procent af den disponible indkomst som beskæftiget. Der er anvendt samme grundlæggende metode som i figur 7.2a og 7.2b i *Fordeling og incitamenter 2004*.

Kilde: Egne beregninger på lovmodellen.

Som det fremgår, er der en negativ sammenhæng mellem beskæftigelsesgraden og nettokompensationsgraden for ledighedsforsikrede med en nettokompensationsgrad over 70 pct., og særligt over 80 pct., jf. figur 1a. Dette afspejler først og fremmest en større andel af delårsbeskæftigede (dvs. personer, der er ledige en del af året) og fuldt ledige m.fl. blandt ledighedsforsikrede med relativt høje nettokompensationsgrader.

For ikke-forsikrede er den gennemsnitlige beskæftigelsesgrad generelt lavere end for ledighedsforsikrede, og beskæftigelsesgraden er mere jævnt faldende med nettokompensationsgrader, jf. figur 1b.

Resultaterne er på linje med *Fordeling og incitamenter 2004* og afspejler, at der er en sammenhæng mellem den økonomiske tilskyndelse til at være i beskæftigelse og den realiserede beskæftigelsesgrad.

Den økonomiske tilskyndelse til at være i beskæftigelse kan bl.a. belyses ved nettokompensationsgraden. Nettokompensationsgraden udtrykker den disponible indkomst som modtager af overførselsindkomst, fx dagpenge, i procent af den disponible indkomst som beskæftiget. Den disponible indkomst er det, man har til rådighed til husleje, mad, tøj osv., når skatten er betalt.

Beregningerne af nettokompensationsgrader baserer sig på en opdeling af de 18-64-årige efter deres faktiske arbejdsmarkedsstatus. Der indgår som udgangspunkt fuldt beskæftigede lønmodtagere (hhv. fuldtids- og deltidsbeskæftigede), delårsbeskæftigede lønmodtagere, fuldt ledige m.fl. og efterlønsmodtagere.

Beregningerne tager blandt andet højde for transportudgifter til og fra arbejde og aftrapning af indkomstafhængige ydelser som boligstøtte, daginstitutionsbetaling og ægtefælles eller samlevers sociale pension.

Man skal dog være opmærksom på, at nettokompensationsgraden ikke siger noget om, hvor meget mindre man får til rådighed i kroner og øre ved fx at gå fra beskæftigelse til dagpenge.

Det bemærkes også, at andre forhold end den økonomiske tilskyndelse kan spille en væsentlig rolle for, om en person er i beskæftigelse eller ej. Det gælder blandt andet rådighedsforpligtelsen i dagpenge- og kontanthjælpssystemet, tilfredsstillelsen ved at bidrage aktivt på arbejdsmarkedet, fællesskabet med arbejdskolleger og betydningen af at kunne forsørge sig selv.

Grundlaget for beregningerne er blandt andet dokumenteret i *Fordeling og incitamenter 2013*, Økonomi- og Indenrigsministeriet, juli 2013.

Med venlig hilsen
Margrethe Vestager